

Luomaton Valkeus

17.12.2022

Nº 3

3/2022

*Helsingin ortodoksinen seurakunta
Suomen autonominen
arkkihiippakunta
Konstantinopolin patriarkaatti*

*Myllypuron Pyhittäjä
Aleksanteri Syväriläisen
kappelin tiedotuslehtinen*

*Kappelin käyntiosoite:
Jauhokuja 3 B 2
Helsingin Myllypuro*

Kristuksessa rakkaat lukijat!

Tiedotuslehtisemme tämänvuotisista numeroista viimeisen ilmestyessä olemme paastokilvoituksessamme päässeet Vapahtajamme syntymäjuhlan kynnykselle. Viimeinen sunnuntai ennen syntymäjuhlaa jo vahvasti enteilee sukukuntien sekä hurskaista että syntisistä lihaan tulleen ja niin jumalisista kuin kääntymykseen kutsutuista väärämielisistä itsellensä Kirkon järkkymättömälle kalliolle rakentaneen Vapahtajamme syntymää.

Vaikka juhla on lähellä, ei valmistautumisemme ole ohi. Vielä viimeiseen asti Kirkko valmistaa meitä kelvolliseen juhlan vastaanottamiseen: esijuhlakauden (20.–24.12.) jumalanpalvelukset erityisine kirkkoveisuineen ja niille ominaisine sävelmineen istuttaa mieliimme häivähdyksen siitä, kuinka suuren ja pelastavaisen tapahtuman todistajiksi tulemme Jumalan lihaksitulossa, jotta näin valistetuin mielin ja ymmärryksen ottaisimme juhlan vastaan sen viimein koittaessa.

Syntymäjuhlan juhlakauden julistettua syntyneen Vapahtajan iloa, käännämme ympärileikkauksen juhlan jälkeen katseemme Jumalan ilmestymisen, teofanian, lähestyvään juhlaan. Tulemme Pyhän Kolminaisuuden ilmestymisen todistajiksi nähdessämme hengessä, kuinka Lunastajamme astuu Jordanille, Isän äänen todistaessa Hänestä ja Pyhän Hengen laskeutuksessa Hänen yllensä. Niin Jumala, joka tuli lihaksi meidän tähtemme, myös tuli aineellisen veden pyhittäjäksi, ja tuosta pyhityksestä me tulemme hengellisesti – mutta yhtälailla todellisesti – osallisiksi sen siunauksen kautta, jota teofanian suuren vedenpyhityksen jumalinen voima meille välittää.

Pitäkäämme nyt, paaston kääntyessä kohti juhlien kautta, huoli siitä, ettemme pidätä sieluumme osallisuudesta siihen jumalalliseen armovoimaan, jota Kirkko jumalanpalvelustensa kautta meille välittää näinä jaloina ja kunniakkaina esijuhlan, juhlan ja jälkijuhlan päivinä.

Esijuhla – paras juhla

Näin olen monesti todennut suurten juhlien esijuhlien aikaan, ja Kristuksen syntymän esijuhla on mielestäni kaikkein paras.

Siinä missä itse juhlan jumalanpalvelustekstit keskittyvät juhlan tapahtumiin ja niiden teologiseen puoleen, esijuhlan tekstit opettavat, mitä juhla merkitsee meidän ihmisten kannalta. Vapahtajan maailmaan tuleminen on salaisuus, joka ylittää ihmisen ymmärryksen, mutta pyhien kirkkorunoilijoiden opastuksella voimme kykyjemme mukaan valmistaa itseämme tuon salaisuuden vastaanottamiseen.

Kristuksen syntymään valmistautuminen tiivistyy hienolla tavalla esijuhlan aamupalvelusten kiitosstikiirroissa. Stikiirat ovat pyhän Romanos Melodoksen käsialaa, ja ne lauletaan ensimmäisen stikiiran alkusanojen mukaan nimen saaneella mallisävelmällä *Käykää edeltä, te enkelivoimat*. Koska tätä sävelmää käytetään joulun esijuhlan lisäksi vain kahdesti kirkkovuoden aikana, on jo sävelmän kuuleminen merkki siitä, että nyt tapahtuu jotakin merkittävää.

Esijuhlan ensimmäisen päivän stikiirroissa on itse asiassa kyse joulun valmisteluista, mutta ei minkälaisista tahansa, vaan niin maanpäällisten kuin taivaallisten, elollisten kuin elottomien valmistautumisesta

Kristuksen syntymään. Enkelvoimien on lähdettävä kulkemaan edeltä, Betlehemissä olevia valmistettava seimi, vuorien tiukuttava sulaisuutta, ihmisten kiiruhdettava tietäjien ja paimenten kanssa näkemään Jumala kapaloissa ja imettävä Neitsyt.

Ulkonaisten puitteiden lisäksi myös hengellisten puitteiden on oltava kunnossa, on kirkastuttava puhtaudessa ja säteiltävä hyveitä, jotta meidän on mahdollista nähdä *pienokaiseksi tulleen Kristus mielemme silmin*. Toistuvasti muistutetaan, että kyse on Herran tulemisesta:

Siunattu on Hän, joka tulee.

Israelin Kuningas, Kristus, saapuu.

Väkevä ja suuri Ruhtinas Kristus syntyy. Taivasten Kuningas saapuu maan päälle.

Seuraavina päivinä kiitosstikiirroissa on jo rauhallisempi tunnelma, ja valmistautumisen sijaan painopiste siirtyy Kristuksen ihmiseksi tulemisen merkitykseen:

Puhdistaksesi turmeluksen myrkyin ja luodaksesi minuun uudestaan alkuperäisen kuvan Sinä, kaikkea ohjaava ihmeiden tekijä, tulet lihaksi ja kapaloiksi maidolla ravittuna pienokaisena.

Vapahtajan syntyessä profetioiden

hämäryys hajoaa, sillä armo paistaa kirkkaasti, totuus loistaa, arvoitukset häviävät ja Eedenin portti avataan. Vertauskuvat ja profeettojen ennustukset kirkastuvat: Neitsyt on tullut raskaaksi, vuoresta on lohkaistu kivi, Iisain sauva viheriöi ja Gideonin kaste on virrannut maahan.

Jotta emme unohtaisi, kuka on hän, joka syntyy, kuulijaa muistutetaan pelastushistorian tapahtumista:

Hän, joka tekee ihmeitä, koettelee Egyptiä vitsauksin ja antaa mannan sataa kiittämättömälle kansalle, tulee lihaksi ja imee maitoa. Lapsukaisena Hän pakenee Herodesta Neitseen, Äitinsä, ikäänkuin pilven kantamana, niin kuin jumalallisesti nähnyt Jesaja ennusti.

Kristuksen syntymä on käsittämättömän ihme:

Outoja ovat outoon syntymään liittyvät asiat! Kuinka Hän, joka istuu korkeuksissa Isän kanssa valtaistuimella, makaa vastasyntyneenä eläinten seimessä? Kuinka lähestymätön on kapaloituna? Kuinka kaikkialla läsnäoleva luolassa? Ihmiset, huu-takaamme: Israelin Kuningas Kristus saapuu.

Kristuksen syntymässä ei itse asiassa ole mitään söpöä tai kiiltokuvaisten seimikuvien herttaisuutta. Se on koko luomakuntaa järkyttävä tapahtuma, jota on vaikea käsittää ja siksi me mielellämme latistamme sen perheidylliksi, koska se on jotakin, minkä me kykenemme käsittämään. Siinä missä Jumala alentaa itsensä, Hän uudistaa meidät:

Veisuin minä ylistän Sinua, kapaloihin kiedottua Kuningasta, sillä Sinä päästät minun rikkomusteni siteet. Antaen minulle tahrattoman ja turmeluksettoman kunnian Sinä loit ja muovasit minut uudelleen ja teit Isän omaksi.

Kaikelle ihmiskunnalle käsittämättömän salaisuuden ihmettelyyn yhtyy myös Jumalanäiti lausuen:

Aurinkoni ja Poikani, kuinka voisin kätkeä Sinut kapaloihin? Kuinka voin imettää Sinua, koko luonnon Ravitsijaa? Kuinka pidän käsissäni Sinua, joka hallitset kaikkeutta? Kuinka voisin pelvotta katsella Sinua, jota monisilmäiset eivät rohkene katsella? Näin lausui aviota tuntematon pitäessään sylissään Kristusta.

M.S.

Saarna Vapahtajan syntymäjuhlanä

Profeettain saarna on saanut täyttymyksensä, sillä Hän, jonka he sanoivat ilmestyvän lihassa ihmisille, syntyy

pyhässä luolassa, makaa lapsukaisena seimessä. Näillä sanoilla hymniru-noilija julistaa Jeesuksen Kristuk-

sen maailmaan tulemisesta, johon jo Vanha Testamentti valmisti ihmiskuntaa.

Totuus Jumalan lihaksitulemisesta oli varsin vaikea vastaanotettavaksi, kirjoittaa pyhä Johannes Krysostomos, Hänen ylenpalttinen ihmisrakkautensa ja suuri alentumisensa oli peljättävä, ja vasta monenlaisten valmistavien toimenpiteitten jälkeen ihmiset kypsyivät sen käsittämään.

Kuten Israelin kansaa muinoin ohjattiin laein ja profeetoin Vapah-tajan vastaanottamiseen, niin on meitäkin johdattu tämän kirkkaudentäyteen juhlapäivän koittoon nelikymmen-

päiväisen paastovalmistautumisen kautta. Samoin kuin ilmoitus Messiaan tulosta asteittain saatettiin tietäväksi vanhan liiton piirissä, niin on Jumalan lihaksi tulemisen odotus tullut päivä päivältä näkyvämmäksi kirkkomme jumalanpalveluksissa paaston edetessä: aluksi yksittäisissä veisuissa, vihjauksenomaisesti, mutta lopulta ilmeisessä muodossa joulua edeltävien sunnuntaiden ja sen esijuhlakauden jumalanpalveluksissa.

Mikä on tämä suuri ja peljättävä ihme, johon Jumala on ihmiskuntaa

valmistanut? Kirkkoveisun sanoista löydämme tähän vastauksen: *Etsien minua, eksynyttä ja hedelmättömissä teoissa ryövärien luolaksi osoittautunutta, Sinä, Ihmisiä rakastava Herra, olet nyt tullut luolaan syntyäksesi tänään Neitseestä.*

Ihmislunnon osaksi tulleesta synnin turmelemasta tilasta huolimatta ei kaikessa hyvä Luoja unohtanut

luotujansa, vaan Hän on kutsunut ihmistä takaisin yhteyteensä lähettämällä profeettoja, tekemällä voimallisia tekoja pyhiensä kautta. Hän on edeltä ilmoittanut meille tulevan pelastuksen puhumalla meille profeettojen kautta ja

antamalla meille lain avuksemme. Nyt, aikojen täytyttyä, puhuu Hän meille itse Pojassansa. *Kristus oli tulevan valon varjona Mooseksen laissa, aamun sarastuksena profeettain ennustuksissa, ja lopulta päivän ja auringon lailla Hän ilmestyi elävöittävässä ja ihmeitätekevässä voimassa lihaksi tulleena Sanana totuuden täydessä kirkkaudessa,* kirjoittaa pyhä esipaimen Filaret Moskovalainen.

Juuri tässä piilee Kristuksen syntymäjuhlan sanoma: *Herra lähetti kansallensa lunastuksen.* Ps. 111:9

Juhlaa viettäessämme ei meitä siis

kutsuta *vain* muistelemaan muinaisia tapahtumia: sitä kuinka kaksi vuosituhatta sitten pienokainen syntyi luolassa ja sijoitettiin seimeen. Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntyminen maailmaan on yhtä todellinen tänä päivänä kuin kaksi vuosituhatta sitten. Tämän vuoksi lukuisat Kirkkomme veisut julistavat Hänen syntymäänsä preesensissä – ei menneisyydessä vaan nykyisyydessä: *Kristus syntyy – kiittäkää..., Tänään yhdistyvät taivas ja maa, sillä Kristus syntyy..., Tänä päivänä Neitsyt yliolennollisen synnyttää...*

Tämä juhlapäivä tuo eteemme sen oudon ja ihmeellisen salaisuuden, jonka vuoksi enkelit paimenten kanssa kohottavat ylistysveisun ja jota tähden mukana vaeltavat tietäjät kunnioittaen kumartavat: Tänä päivänä Neitsyt synnyttää meidän tähtemme lapsukaisen, joka on iankaikkinen ja väkevä Jumala, rauhan ruhtinas.

Kutsu, joka muinoin esitettiin paimenille, kutsuu meitä tänäkin päivänä todistamaan ihmiseksi syntyneestä Jumalasta, veisaamaan Hänelle enkelien kanssa sekä kantamaan Hänelle lahjoja tietäjien taivon: *kultaa iankaikkiselle Kuninkaalle, suitsuketta kaikkien Luojalle ja mirhaa kolme päivää haudassa*

olleelle kuolematomalle Jumalalle. Kutsu on esitetty, mutta siihen vastaaminen – samoin kuin vastauksen laatu – jää meistä itsestämme kiinni.

Sikäli kuin olemme valmiit ja halukkaat vastaamaan kutsuun myöntävästi, tulee vastauksen myös näkyä käytännössä. Kristillisen joulun sanoma kutsuu meitä elämään Kristuksessa, toteuttamaan Hänen tahtoaan. Näin tehdessämme me elämällämme itse todistamme Kristuksesta Jumalasta, lihaksi tulleesta, ja lahjoina edeskannamme Hänelle Hänen tahtonsa mukaiset hyvät tekomme.

Jumala kutsuu meitä Kirkkonsa kautta viettämään juhlaa, joka on alkuna Vapahtajamme eläväksitekevälle pelastustyölle. Iloitkaamme siis tänä päivänä, jona *Jeesus Herra syntyy Jumalan palvelijattaresta, Neitseestä, ihmisten uudesti syntymiseksi.* Pyhän esipaimenen Leo Suuren, Rooman paavin, sanoin: *Tänä päivänä on Vapahtajamme syntynyt; siitä riemuitkaamme! Kaikki suru väistyköön nyt Elämän syntymäpäivänä, sillä itse Elämä poistaa meistä kuoleman pelon ja vuodattaa meihin ilon, sillä meille on iankaikkisuus luvattu.*

Aamen.

J.V.

Saarna Teofanian juhlanä

Pyhä isämme Gregorios Teologi († 390)

Jälleen Jeesukseni, jälleen salaisuus: ei petosta tai epäjärjestyä, ei helleenien erheitä tai humaltumista (sillä niin minä kutsun heidän juhlanämenojaan, ja niin ajattelen kaikkien järkevien miesten niitä kutsuvan), vaan ylevä ja jumalallinen salaisuus, ylhäisen kunnian liittolainen! Sillä pyhällä valojen päivällä, johon olemme nyt päässeet ja jota tänään juhlimme, on saanut alkunsa Kristukseni kasteesta – tuon todellisen valon, joka valaisee jokaisen maailmaan tulevan ihmisen ja saa aikaan puhdistukseni ja joka säteilee sitä valoa, jonka me olemme alussa saaneet Häneltä ylhäältä, mutta jonka me olemme pimentäneet ja hämärtäneet synnillä.

Kuulkaa siis Jumalan ääntä! Se kaikaa ylen selvästi minulle, joka olen niin näiden salaisuuksien opetuslapsi kuin mestarikin: se ääni kuuluu Jumalalle niin kuin teillekin, *Minä olen maailman valo*. Siispä lähestykää häntä ja valistukaa, älkääkä antako kasvojenne joutua häpeään, vaan antakaa todellisen valon kirkastaa ne.

Nyt on uuden syntymän aika – syntykäämme uudelleen! Nyt on uudelleenmuotoilun aika – ottaakaa jälleen vastaan ensimmäinen Adam! Älkäämme jääkö sellaisiksi kuin olemme, vaan tulkaamme sellaisiksi, kuin kerran olimme.

Valo loistaa pimeydessä, tässä elämässä ja lihassa, ja pimeys sitä jättää, mutta ei saa sitä valtaansa – tarkoitan tällä vastustavia voimia, jotka häpeämättä ryntäilevät näkyvää Adamia vastaan, mutta kohtaavatkin Jumalan ja saavat tappion – jotta me panisimme syrjään pimeyden ja kulkisimme kohti valoa ja tulisimme täydelliseksi valoksi, täydellisen valon lapsiksi.

Näe tämän päivän armo, näe tämän salaisuuden voima! Etkö nousekin maasta? Eikö sinut asetetäkin selvästi korkealle niin, että meidän äänemme ja mietiskelymme sinua ylistää? Sinut asetetaan vieläpä paljon korkeammalle, kun Sana tulee korotetuksi puheeni aikana.

Onko mitään vastaavan kaltaista niissä lain varjoisissa puhdistusuhreissa – siis siinä avussa, jota se soi ajallisten pirskelelujen kautta tai sillä, kun hiehon tuhkillä puhdistettiin epäpuhtaita – tai onko paikanoilla mitään vastaavaa heidän mysteerimänoissaan? Mutta kun kerran meille on annettu armo, jonka avulla voimme paeta taikaukkojen erheitä ja liittyä totuuteen ja palvella elävää ja todellista Jumalaa ja nousta luomakunnan yläpuolelle, ohittaa kaiken, joka on ajan ja ensimmäisen liikkeen alaista: katsoakaa ja mietiskelkäämme Jumalaa ja jumalallisia asioita tavalla,

joka vastaa meille annettua armoa.

Mutta aloittakaamme näitä koskeva keskustelumme kaikista sopivimmasta asiasta. Kaikista sopivinta on, kuten Salomo meille asian esitti: *Viisauden alku on viisauden hankkiminen*. Mitä hän meille kertoo? Viisauden alku on pelko. Meidän ei pidä aloittaa mietiskelystä ja sitten lähteä pois pelon vallassa – koska varomaton mietiskely saattaisi tyrkätä meidät jyrkän teeltä alas –, vaan meillä pitää olla vahva perusta ja meidän pitää puhdistua, ikään kuin pelon kautta keventyä, ja niin voimme nousta korkeuksiin. Koska siellä, missä on pelkoa, on käskyjen toteuttaminen: ja missä on käskyjen toteuttamista, puhdistetaan liha – tuo pilvi, joka peittää sielua ja estää sitä näkemästä jumalallisen valonsäteen. Ja missä on puhdistusta, on valistumista: ja valistuminen on halajamisen täyttymys niille, jotka halajavat suurimpia asioita, tai oikeastaan suurinta asiaa, tai oikeastaan Häntä, joka ylittää kaiken suuruudenkin.

Siksi meidän pitää ensin puhdistaa itsemme ja vasta sitten lähestyä puhutellen puhdasta: muuten me saamme kokea saman kuin Israel, joka ei voinut kestää Mooseksen kasvojen kirkkautta ja siksi pyysi verhoa: tai sitten me tuntisimme samoin kuin Manoah ja sanoisimme: *Nyt me varmasti kuolemme, olemme nähneet Jumalan*, vaikka kyseessä olikin vain hänen kuvitelmasa

Jumalan näkemisestä: tai olisimme kuin Pietari, joka lähettää Jeesuksen pois veneestä, koska olisimme itse kelvottomia Hänen vierailuunsa: ja kun tarkoitan Pietaria, puhun miehestä, joka käveli vetten aaltojen päällä. Tai Paavalin tavoin silmämme sokaistuisivat, aivan kuten hänkin oli ennen kuin hänet puhdistettiin vainosta johtuvasta syyllisyydestä, kun hän keskusteli sen kanssa, jota oli vainonnut – tai oikeastaan tuon suuren valon salamanvälähdyksellä; tai niin kuin sadanpäämies, joka haki parannusta, mutta ei ylistettävän pelon takia halunnut ottaa Parantajaa vastaan omassa kodissaan. Puhukoon kukin meistäkin samoin, kun kerran olemme edelleen puhdistumattomia ja vielä kuin sadanpäämies, joka komensi monia pahuudessa ja palveli keisarin armeijaa, siis sen maailman hallitsijan, joka hallitsee maahan alistettuja: *En ole arvollinen, että tulisit kattoni alle*.

Mutta kun me katsomme Jeesusta, vaikka olisimmekin lyhyenlantiä kuin tuo Sakkeus muinoin, ja kiipeäisimme viikunapuuhun kuolettamalla maiset jäsenemme ja nousemalla alhaisen ruumiin yläpuolelle, silloin saamme ottaa vastaan Sanan ja silloin meille sanotaan: *Tänä päivänä on pelastus tullut tämän sukunnon osaksi*. Pitäkäämme silloin kiinni pelastuksesta ja kantaakaamme hedelmää entistä täydellisemmin ja jakakaamme ympäriinsä

avokätisesti ja oikeamielisesti kaikkea sitä, mitä Sakkeus oli publikainina väärämielisesti itselleen kerännyt.

Sillä sama sana on yhtäältä luonnoltaan peljättävä niille, jotka ovat kelvottomia, ja toisaalta rakkaudellisen lempeytensä kautta Hänet voivat ottaa vastaan ne, jotka ovat siihen valmistautuneita – jotka ovat ajaneet pois sieluistaan epäpuhtaat ja maailmalliset henget ja ovat lakaisseet puhtaiksi ja koristaneet omat sielunsa itsetutkiskelun kautta eivätkä ole jättäneet niitä joutilaiksi tai vaille tekemistä, niin, että ne olisivat joutuneet entistä enemmän seitsemän pahan ajatuksen valtaan. Näitä pahoja ajatuksia on yhtä monta kuin hyveitä. Mutta sen lisäksi, että he pakenevat pahaa he harjoittavat hyvettä ja niin saavat Kristuksen asumaan heissä, tai ainakin siinä määrin kuin mahdollista. Näin pahan voima ei kykene löytämään heidän sieluistaan mitään tyhjää paikkaa, jonka voisi täyttää ja tehdä ihmisen viimeisestä tilasta ensimmäistä kauheamman oman yhä väkivaltaisemman hyökkäyksensä kautta ja linnoittautumalla entistä valloittamattomammin sieluun.

Mutta kun olemme vartioineet sielumme kaikin tavoin ja rauhoittaneet sydämemme kiihkot ja kyntäneet sisäisen joutomaamme ja kylväneet siihen vanhurskauden, kuten Daavid, Salomo ja Jeremia ovat

meitä neuvoneet, valaiskaamme itsemme tiedon valolla ja sitten vasta puhukaamme Jumalan Viisaudesta joka on kätkeyty salaisuuteen ja valistakaamme muita. Sillä välin puhdistakaamme itsemme ja ottaakaamme vastaan Sanan initiaatio aloittelijoille niin, että itse voisimme tehdä äärimmäistä hyvää, tehdä itsestämme Jumalan kaltaisia ja vastaanottaa Sanan hänen tulemuksensa hetkellä – eikä vain näin, vaan myös pitäen Sanasta kiinni ja osoittaen hänet muille.

Ja nyt, kun olemme puhdistaneet tämän teatterin edeltävillä sanoilamme, keskustelkaamme hetken tästä juhlasta ja liittykäämme juhlivien ja hurskasten sielujen kanssa juhлариemuun. Ja koska juhlan pääasia on Jumalan muistaminen, pitääkäämme Jumala mielessämme. Sillä arvelen, että niiden juhлариemu, jotka juhliivat siellä, missä on kaikkien autuaiden asunto, ei ole mitään muuta kuin tätä: Jumalan ylistystä ja veisuja, joita laulavat kaikki ne, jotka ovat kelvollisia taivaallisen kaupungin asukkaiksi.

Älköön kukaan hämmästelkö, jos se, mitä nyt sanon, sisältää asioita jotka on jo aiemmin sanottu: sillä minä en ainoastaan käytä samoja sanoja vaan puhun myös samoista aiheista. Minun kieleni, mieleni ja ajatukseni vapisevat kun puhun teille Jumalasta niin, että tekin saisitte jakaa tämän ylistettävän ja autuaan tunteen. Ja kun puhun

Jumalasta, teidän pitää yhtä aikaa tulla valistetuiksi yhdellä ja kolmella salamaniskulla. Kolme erillistä tai kolme hypostaasia, jos joku haluaa heitä näin kutsua, tai persoonaa, emmekä me tässä riitele nimestä kunhan niiden tavut johtavat samaan merkitykseen: mutta Hän on olemukseltaan yksi, siis yksi jumaluus. Heidät on nimittäin jaettu ilman jakamista, jos näin voisi sanoa: ja he ovat erillisyydessään yhtä, koska jumaluus on yksi kolmessa ja nuo kolme ovat yksi, jossa jumaluus on, tai oikeastaan tarkemmin sanottuna he ovat jumaluus.

Me emme lankea liioitteluun tai vähättelyyn: emme tee ykseydestä sekoittumista emmekä jakamisesta erottamista. Me pysymme yhtä lailla kaukana Sabellioksen sulautumisesta ja Areioksen jakamisesta – nämähän ovat kaksi toisilleen vastakohtaista pahuutta mutta aivan yhtä pahoja! Sillä mikä tarve on muka harhaoppisesti sulauttaa Jumala yhteen tai leikata hänet epätaisisiksi osiksi?

Meille on olemassa vain yksi Jumala, Isä, josta kaikki asiat ovat, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki asiat ovat, ja yksi Pyhä Henki, jossa kaikki asiat ovat: kuitenkin nämä sanat ”josta, jonka kautta ja jossa” eivät merkitse luonnon erillisyyttä – sillä jos näin olisi, ei kolmen sijamuodon tai kolmen nimen järjestys koskaan muuttuisi –, vaan ne luonnehtivat yhden ja

sekoittumattoman luonnon persoonallisia piirteitä. Tästä todistaa se seikka, että ne jälleen kokoontuvat yhteen, kuten huolellisesti apostoli Paavalia lukiessa voit huomata: *Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänen on kunnia ikuisesti. Amen.*

Isä on Isä ja aluton, Hän ei ole kehenäkään: Poika on Poika eikä aluton, koska hän on Isästä: mutta jos ajattelet termiä ”aluton” ajallisessa merkityksessä, Hän on myös ajaton, koska Hän on ajan luoja eikä ajalle alisteinen. Pyhä Henki on totisesti Henki, joka tosiaankin vuotaa Isästä, mutta ei samalla tavalla kuin Poika, sillä se ei synny vaan tulee – koska minun pitää tähän kehittää sana selvyuden vuoksi –: sillä Isä ei lakannut olemasta syntymätön vaikka synnyttikin jotain, mutta Poikakaan ei ole syntynyt, vaikka onkin syntymättömästä – kuinka näin muka voisi olla? –, eikä Henki muuttunut Isäksi tai Pojaksi, vaikka lähteekin Isästä ja vaikka onkin Jumala – vaikkakaan jumalattomat eivät tätä usko. Sillä persoonallisuus on muuttumatonta: miten muuten persoonallisuus muka olisi olemassa, jos se olisi muuttuvaista ja voitaisiin siirtää yhdestä persoonasta toiseen?

Mutta ne, jotka väittävät, että termit ”syntymätön” ja ”syntynyt” olisivat tasa-arvoisten jumalien luontojen nimiä, väittäisivät kenties Aadam ja Seetin olevan luonnoiltaan

erilaisia, koska ensimmäinen näistä ei syntynyt lihasta (koska hänet luotiin), kun taas jälkimmäinen syntyi Aadamista ja Eevasta. Siksi on olemassa yksi Jumala kolmessa, ja nämä kolme ovat yksi, kuten edellä sanoin.

Koska nämä asiat ovat näin, tai pikemminkin, koska Hän on näin, ja koska Häntä ei pitäisi olla palvomassa vain ylhäisiä olentoja vaan myös maan päällä olevia olentoja niin, että kaikki asiat täyttyisivät Jumalan kunnialle (koska ne itsekin ovat Jumalalla täyttyneitä), luotiin ihminen ja hänet luotiin Jumalan kädellä, Jumalan kuvaksi. Mutta ihmisen häpeäksi paholaisen kateuden ja synnin karvaan maun takia hän sääliittävästi erosi luojastaan, Jumalasta. Tämä ei ollut Jumalan luonnossa oleva asia.

Mitä sitten tapahtui, ja mikä on meitä koskeva suuri salaisuus?

Luontoon tehtiin uusi asia, ja Jumala tuli ihmiseksi. Hän, joka ratsastaa idässä taivasten taivaissa omassa kunniansaan ja vallassaan, tulee lännessä meidän keskinkertaisuudessamme ja alhaisuudessamme

kunnioitetuksi. Ja niin Jumalan Poika tahtoo tulla Ihmisen Pojaksi ja näin kutsutuksi: Ei Hän muuttanut sitä, mitä oli – koska jumaluus on muuttumatonta –, vaan Hän otti ylleen sellaista, mitä ei ollut – koska Hän on täynnä rakkautta ihmistä kohtaan –, jotta käsittämätön tulisi käsitettäväksi ja Hän keskustelisi kanssamme lihan välityksellä aivan kuin hunnun takaa. Ei nimittäin ollut mahdollista, että tuo luonto, joka oli syntymän ja turmeluksen alainen, olisi kestänyt Hänen verhoamatonta jumaluuttaan.

Siksi se, joka ei voi mihinkään sekoittua, sekoittui: Jumala ei ainoastaan sekoittunut syntymään ja Henki lihaan ja ikuinen aikaan ja määrittelemätön

määritelmiin, vaan Hän myös yhdisti syntymisen neitsyyteen, häpäisyt siihen, joka on kaikkea kunnioitusta korkeampi, kärsimyksen siihen,

joka on vailla kärsimystä ja kuole mattomuuden turmelukseen. Petkuttaja ajatteli siitä asti, kun oli huijannut meitä jumaliksi tulemisen toivolla, että olisi pahuudessaan voittamaton, mutta hän itse tulikin

petkutetuksi kun Jumala otti luontomme ylleen. Vaikka paholainen kuvitteli hyökkäävänsä Aadamia vastaan, hän kohtasikin todellisen Jumalan ja niin uusi Adam pelasti vanhan Aadamin, lihan kirous kumottiin ja kuolema kukistettiin lihallalla.

Hänen syntymänsä muistoksi me pidimme juhlaa, niin minä, juhlan isäntä, kuin tekin ja kaikki mitä maailmassa ja maailman yläpuolella on. Tähdien kanssa me riensimme, tietäjien kanssa palvoimme, paimeiden kanssa tulimme valistetuiksi ja enkelien kanssa ylistimme Häntä. Simeonin kanssa otimme Hänet käsisivarsillemme ja vanhan ja siveän Hannan kanssa tunnustimme Hänet Jumalaksi. Ja olkoon kiitos Hänelle, joka tuli omiensa luokse muukalaisen asussa, koska Hän saattoi muukalaisen kunniaan!

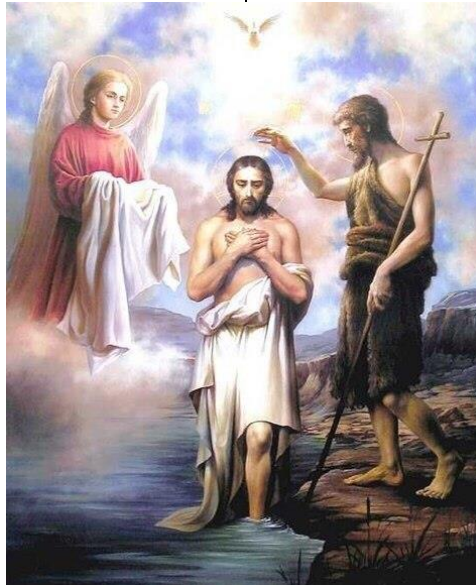
Nyt tulemme toisenlaisen Kristuksen toiminnan luokse, toiseen salaisuuteen. En voi rajoittaa nautintoani, Jumala on minut temmannut! Melkein kuin Johannes minä ilosanomaa julistan, sillä vaikka en ehkä olekaan edelläkävijä, olen silti erämaasta tullut.

Kristus on valistettu, loista-kaamme Hänen kanssaan! Kristus on kastettu, laskeutukaamme hautaan Hänen kanssaan noustaksemme Hänen kanssaan! Jeesus on kastettu, mutta meidän ei pidä kiinnittää huomiota vain tähän asiaan vaan myös joihinkin muihin seikkoihin. Kuka Hän on ja kuka Hänet kastoi, mihin aikaan? Hän on kaikkein puhtain: Hänet kastoi Johannes, ja ajankohta on Hänen ihmeittensä alku.

Mitä meidän pitäisi tästä oppia ja tajuta? Meidän pitäisi ensin puhdistaa itsemme, olla nöyriä, ja saarnata vasta sitten, kun olemme niin hengellisesti kuin ruumiillisestikin kypsiä.

Ensimmäinen asia viittaa erityisesti niihin, jotka kiiruhtavat kasteelle ilman tarvittavaa valmistautumista tai jotka eivät pyri vakiinnuttamaan kasteen armoa kiinnittämällä heidän mieltään hyvään. Sillä koska armo sisältää menneiden rikkomusten anteeksiannon, on juuri tämän takia entistäkin kunnioitettavampaa, ettemme palaa jälleen oksennuksellemme.

Toinen seikka puhuu niille, jotka

kapinoivat sakramenttien toimittajia vastaan silloin, kun nämä ovat heitä korkeampia arvoltaan.

Kolmas viittaa niihin, jotka ovat itsevarmoja nuorena iässään ja ajattelevat, että aina on hyvä aika opettaa ja johtaa kokoontumisia. Jeesus puhdistettiin, ja sinäkö muka halveksut puhdistusta? Johannes kasti Kristuksen, ja sinä nouset johtajaasi vastaan? Kristus oli kolmekymmentä vuotta vanha, ja sinä alat opettaa vanhuksia vaikka partasiakaan ei vielä kasva, tai kuvittelet opettavasi heitä, vaikka kunnioitettavaa ei ole pelkkä pitkä ikä tai luonne?

Tässä joku voisi huomauttaa, että olivathan Daniel ja tämä ja tuo tuomareita nuorella iällä, ja kielelläsi on jo lukuisia esimerkkiä: jokainen väärintekijähän on aina valmis puolustamaan itseään. Mutta minä vastaan, että harvinaiset tapaukset eivät muodosta kirkon lakia. Ei yksi pääsky kesää tee, ei yksi viiva geometriikkaa, ei yksi matka merimiestä.

Mutta Johannes kuitenkin kastaa ja Jeesus tulee hänen luokseen kenties pyhittääkseen itse Kastajan, mutta varmastikin upottamaan koko vanhan Aadamin veteen. Ennen tätä ja tämän takia Hän pyhitti Jordanin, koska hän on henkeä ja lihaa ja niin Hän pyhittää meidät hengen ja veden kautta. Johannes ei ota Häntä vastaan: Jeesus on eri mieltä. *Sinun tulisi kastaa minut,*

sanoo Sanan Ääni, ystävä Sulhaselle, hän, joka on suurin kaikista naisesta syntyneistä, sille, joka on kaikkien luotujen esikoinen; hän, joka hypähti kohdussa sen edessä, jota kohdussa palvottiin: hän, joka oli ja on oleva edelläkävijä sille, joka ilmestyi ja on ilmestyvät.

Sinun tulisi kastaa minut, hän sanoi, mutta lisää tähän myös *ja sinun tähtesi,* koska hän tiesi saavansa marttyyriuden kasteen, tai koska Pietarin tavoin hän tiesi, etteivät ainoastaan hänen jalkansa puhdistuisi. *Silti sinä tulet luokseni?* Tämä oli myös profeetallista, sillä Johannes tiesi, että Herodesta seuraisi Pilatuksen hullutus, ja että hänen ensin mentyä Tuonelaan Kristus seuraisi häntä perässä.

Mutta mitä Jeesus vastaa? *Anna sen tapahtua nyt,* sillä tämä on Hänen lihaksitulonsa aika: koska Hän tiesi, että vain vähän aikaa, niin Hän itse kastaisi kastajan. Ja mikä on viskin? Puhdistus. Ja mikä on tuli? Akanoiden tuhoaminen ja Hengen hehku. Ja mikä on kirves? Sen sielun poistaminen, joka on parantumaton saastankin jälkeen. Ja mikä on miekka? Sanan leikkaus, joka erottaa huonommat paremmista ja tekee jaon uskovan ja epäuskoisen välille: joka nostaa pojan ja tyttären ja miniän isää, äitiä ja anoppia vastaan, nuoret ja raikkaat vanhoja ja tunkkaisia vastaan. Ja mitä ovat kengännyörit, joita Jeesuksen kastanut Johannes ei ollut kelvollinen

avaamaan? Sinä, joka olet erämaasta, ja jolla ei ole ruokaa, uusi Elias, profeettojakin korkeampi, koska sait nähdä Hänet, josta profeettoit, sinä Vanhan ja Uuden testamentin välimies – mitä ne kengännauhat ovat? Kenties Kristuksen tulemisen ja lihaksitulemisen viesti, jota ei tule löystyttää vähänkään – ei niiden, jotka ovat lihallisia ja vasta imeväisiä Kristuksessa, mutta ei niidenkään, jotka ovat hengeltään Johanneksen kaltaisia.

Mutta jatkakaamme. Jeesus nousee vedestä, sillä Hän itse kantaa yllään maailmaa, ja näkee taivaan aukenevan – taivaan, jonka Aadam oli saanut itseltään ja kaikilta jälkeläisiltään suljettua, aivan kuin paratiisin portit suljettiin tulisella miekalla. Henki todistaa Kristuksen jumaluudesta, koska se laskeutuu kaltaisensa päälle. Samoin tekee ääni taivaasta: Hän, josta todistetaan, on tullut taivaasta, ja kyyhkynen laskeutui, koska Hän kunnioittaa ruumista – olihan tämä myös Jumala, ruumiin ja jumaluuden yhdistymisen kautta –, kun tuli ruumiissa näkyväksi. Vieläpä jo muinaisista ajoista lähtien kyyhkynen on julistanut vedenpaisumuksen päättymisestä.

Jos sinun, joka ajatusten pikku-maisuudella yrität tarkastella suurimpia asioita, tekee mieli arvostella jumaluutta koon ja painon mukaan ja siksi pidät Henkeä jotenkin vähärvoisena kun se laskeutui kyyhky-

sen muodossa, sinun pitäisi myös johdonmukaisuuden vuoksi pitää taivasten valtakuntaa turhana, kun sitä verrataan sinapinsiemeneseen, ja sinun olisi ylistettävä vihollisvoimia Jeesuksen valtaa enemmän, koska vastustajaa kutsutaan suureksi vuoreksi ja Leviataniksi ja vedessä elävien kuninkaaksi, kun taas Kristusta kutsutaan karitsaksi, helmeksi ja pisaraksi ja muiksi vastavankaltaisiksi asioiksi.

Kun juhlamme nyt käsittelee kastetta ja koska meidän pitää kärsiä hieman sen kanssa, joka tähtemme otti meidän muotomme ja kastettiin ja ristiinnaulittiin, puhukaamme erilaisista kasteen lajeista niin, että me niiden kautta tulisimme puhdistetuiksi.

Mooses kastoi, mutta tämä tapahtui vedessä ja sitä ennen pilvessä ja meressä. Tämä oli esikuvallista, kuten Paavali kertoo: meri kuvasi vettä, pilvi henkeä, manna elämän leipää ja juoma jumalallista juomaa.

Johannes myös kastoi, mutta tämä ei ollut niin kuin juutalaisten kaste. Se ei ollut vain vettä, vaan se oli myös katumukseksi. Silti se ei ollut täysin hengellinen, koska hän ei maininnut kasteen tapahtuvan Hengessä.

Jeesuskin kastoi, mutta hän kastoi Hengessä. Tämä on täydellinen kaste. Ja miten muka ei olisi Jumala se, jonka kautta sinustakin tehdään jumala, jos sallitte minun poiketa hieman aiheesta?

Tiedän myös neljännen kasteen – marttyyriuden verikasteen, jonka myös Kristus itse sai. Tämä kaste on paljon jalompi kuin nuo muut, koska sitä ei voida enää myöhemmin tahria.

Niin, ja tiedän myös viidennen kasteen – kyynelten kasteen, joka on paljon vaivalloisempi kuin muut. Sen saa jokainen, joka kastelee vuoteensa ja tyynynsä joka yö kyyneillä, jonka haavat märkivät hänen pahuutensa takia, ja joka suree ja murhetii, joka jäljittelee Manasseen katumusta ja niniveläisten nöyryyttä ja jolle Jumala osoittaa armonsa – jokainen, joka lausuu publikaanin sanoja temppelissä ja saa vanhurskautuksen pikemminkin kuin ylpistelevä fariseus, joka kanaanilaisnaisen tavoin kumartuu ja anoo armoa ja leivänmuruja, nälkäisen koiran muonaa.

Palvokaamme tänään Kristuksen kastetta ja juhlikaamme hyvin – ei vatsaa palvoen vaan hengessä iloiten. Miten me saamme nautinnon?

Peseytykää, puhdistautukaa! Jos oletekin synnin ettekö veren punaamat, tulkaa lunta valkeammiksi! Jos olette punaisia, veressä kylpeneitä miehiä, tulkaa valkeiksi kuin villa! Joka tapauksessa puhdistautukaa, niin te olette puhtaita, sillä Jumala ei iloitse mistään niin paljon kuin parannuksenteosta ja ihmisen pelastuksesta – tätä varten on olemassa jokainen saarna ja jokainen sakramentti –, niin että olisitte maailman valoja, elävöittävä voima kaikille muille ihmisille, ja että te olisitte täydellisinä valoina tuon suuren valon rinnalla ja saisitte oppia taivaan valistuksen salaisuuden, Kolminaisuuden entistä puhtaammin ja kirkkaammin valistamina. Nytkin te saatte jossain määrin ottaa vastaan tuon yhden valonsäteen yhdestä jumaluudesta Herrassamme Kristuksessa Jeesuksessa, jolle kuuluu kunia ja valta iankaikkisesti.

Aamen.

*Suomentanut kreikan kielestä
Ksenofontoksen luostarin
pappismunkki Damaskinos*

Toinen puhe Herran rukouksesta

Pyhä isämme Filaret († 1866), Tšernigovin arkkipiispa

Rukoilkaa te siis näin: Pyhitetty olkoon Sinun nimesi! ^{Matt. 6:9}

Siinä on ensimmäinen anomuksemme Herran neuvon mukaan! Sanat ovat yksinkertaisia, kirjaimellisesti tuttuja, mutta ovatko ne helpoja ymmärtää? Ei niinkään. Siunatkoon Herra Jumala mietiskelyämme niiden merkityksestä!

Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Pyhittää merkitsee raamatun kielellä joko pyhittää, tehdä puhtaaksi ja pyhäksi, kun esimerkiksi sanotaan: *pyhä pyhittyköön vielä*; tai tunnustaa pyhäksi ja puhtaaksi. Ensimmäinen merkitys ei tietysti

sovellu kaikkein täydellisimmän suhteen, ja siksi on valittava näistä viimeinen.

Jumalan nimeä usein käytetään raamatussa merkitsemään Jumalaa itseänsä. Niinpä *pyhitetty olkoon Sinun nimesi* merkitsee: Tunnustettakoon Sinut pyhäksi, oi Jumala, kunnarrettakoon ja kunnioitettakoon Sinua, oi Suuri!

Sellainen on ensimmäinen anomus, ensimmäinen tunne, jota Herra meiltä odottaa! Se onkin luonnollista. Se on välttämätöntä sielullemme. Jos me olemme taivaallisen Isän lapsia, niin meillä ei voi olla mitään kalliimpaa, mitään korkeampaa kuin taivaallisen Isämme nimi. Kuinka voimme olla hartaasti kunnioittamatta Häntä, joka on luonut taivaan ja maan? Katsokaa taivaallisia maailmoja: kuinka ne ovat suuria ja kuinka ihanassa järjestyksessä! Kenellä järki ja tietoisuus vain on, hän ei voi ilman ihmetystä, ilman harrasta ja kunnioitusta ja väivistusta ajatella Häntä, jonka voimalla kaikki tämä on luotu ja on olemassa.

Eikö ihmisen Luoja ansaitse harrasta kiitosta? *Mikä on ihminen! Kuitenkin Sinä häntä muistat. Mikä on ihmislapsi! Kuitenkin pidät hänestä huolen. Sinä teit hänestä lähes kaltaisesi olennon, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella. Sinä panit hänet hallitsemaan luotujasi, asetit kaiken hänen valtaansa.* Ps. 8:5-7

Hajamielisiä ovat maan lapset! Seisahtukaa hautanne partaille: siinä on turmelus ja tomu, mutta sen

takana iankaikkisuus, sen tuolla puolen puolueettoman vanhurskauden tuomio. Eikö ole totta, että elämämme kevytmielisyys on hulluutta? Oi Jumalani! Katso, silmiemme edessä on ristiinnaulittu Poikasi! Siinä on esimerkki siitä, kuinka peruuttamaton on vanhurskautesi: se ei armahtanut Poikaasi. Hänet on ristiinnaulittu meidän syntiemme tähden. Hän antoi itsensä ristiinnaulittavaksi, jotta me pyhitäisimme Sinun suurta nimeäsi.

Vanhan liiton ihmisille oli sanottu: *Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä.* Uuden liiton ihmiset rukoulevat: *Pyhitetty olkoon Sinun nimesi.* Siellä oli kielletty kaikenlainen Jumalan nimen turhaan lausuminen, kuten sen käyttäminen turhassa, epäsiveellisessä puheessa, väärässä vannomisessa ja pilkassa. Täällä odotetaan Jumalan nimen kunnioittamista. Sellainen ero on Mooseksen palveluksen ja kristillisen palveluksen välillä! Kristityt! Korkea on meidän kutsumuksemme, paljon meiltä odotetaan!

Jumalan nimi pyhitetään ja kunnioitetaan meidän puheissamme, kun emme ainoastaan pidätä kieltämme turhasta puhumisesta, pahan-suopaisilta puheilta ja valheesta, vaan myös käytämme sitä välikappaleena Herran kunnioittamiselle ja lähimmäistemme rakentumiselle.

Se tulee pyhitetyksi meidän ajatuksissamme, kun me, ajatellen Jumalan olevan läsnä, emme ainoastaan varo saastuttamasta mieltämme rikollisilla, röyhkeillä

ajatuksilla, vaan harjoitamme hartaita mietiskelyitä Jumalan teistä ja Jumalan pyhän totuuden ilmestyksistä. Muistakaa: *Pahantekijän juonia Herra kammoksuu, lempeät sanat ovat hänelle mieleen.* Sana1. 15:26

Se tulee pyhitetyksi meidän sydämissämme, kun me, koettaen poistaa sydämistämme lihallisia ja saastaisia tunteita, virkistämme sitä sillä tiedolla, että Jumala hyvydessään tekee ihmeellisiä tekoja, ja samalla teemme sen murhemielin tietoiseksi synneistämme ja heikkouksistamme. *Pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne,* opettaa apostoli 1. Piet. 3:15.

Se tulee pyhitetyksi meidän teoisamme, kun me karkotamme itseltämme rikolliset halut: *Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette* 1. Piet. 1:15. Se, joka pitää kalliina Jumalan kunniaa, joka hartaasti kunnioittaa Herraansa, ei milloinkaan, kun vaikka kirkonkellon soitto kutsuu häntä Jumalan temppeeliin, sano itselleen: *Minä menen kirkkoon*

toisella kertaa. Nyt on minulla muita töitä. Nyt ei sielunikaan ole taipuvainen siihen. Ei, hän heittää kaikki työnsä suorittaakseen suurimman työn: Herran kunnioittamisen. Hän menee Jumalan temppeeliin elvyttääkseen nääntynyttä sieluansa eläväksi tekevillä Jumalan sanoilla. Hän menee ja pakottaa itsensä kunnioittamaan Jumalaa, tunnustaa syntinsä ja heikkoutensa sekä rukouksen kautta saa sen armot, että ymmärtää murehtia syntiensä tähden.

Niin, veljet, lausuessamme anomustamme *Pyhitetty olkoon Sinun nimesi* koko teidän olemuksenne sanokoon: *Älä meille, Herra, älä meille anna kunniaa, mutta anna kunnia omalle nimellesi* Ps. 115:1. Älä salli meidän kavalan itserakkautemme taivuttaa meitä kumartamaan itseämme, vaan Sinua, meidän Jumalaa. Älä salli meidän etsiä omaa kunniamme, vaan Sinun pyhän nimesi kunniaa, joka yksin on kunnioitettava kaikessa.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Pyhä isämme J̄eofan Erakko († 1894), Tambovin piispa

Mikä rukouksessa on tärkeintä*

Mitä rukoussääntöön tulee, niin olipa se millainen tahansa on se hyvä, jos vain pitää sielun hartauden tunnossa Jumalan edessä. Rukoussääntöön nähden ajattelen näin: voi lukea rukouksia ja psalmeja, kunnes sielu herkiytyy, ja sitten rukoilla omin sanoin mitä tuntee tarvitsevansa tahi vain: Jumala, ole minulle armollinen. Toisinaan voi koko sen ajan, mikä on varattu rukoussääntöön, kuluttaa jonkun psalmin lukemiseen niin, että kustakin jakeesta muodostuu myös omasanainen rukous. Joskus voi koko rukoussään-

* Julkaistu *Hehkuva Hiillos* 1952/4, s. 4.

nön korvata yksin Jeesuksen rukouksilla ja kumarruksilla. Voi myös yhdistellä näitä tapoja. Jumala kaipaa sydäntä ^{Sananl. 23:26}, ja jos sydän on hartauden tunnossa Hänen edessään, niin se riittää. Näin lakkaamaton rukous onkin Jumalan edessä hartauden tunnossa olemista. Sen ohessa rukoussääntö on vain virike, polttoaineen palavaan liekkiin lisäämistä.

TOIMITUKSELTA

Luomaton Valkeus -tiedotuslehtisen tilaaminen postitse toimitettavaksi on mahdollista toimittamalla toimitukselle osoitetietojen keralla postimerkkejä niin moneksi kuukaudeksi kuin haluaa lehtistä postitse toimitettavan. Tiedotuslehtisen voi tilata itselleen tai jollekulle muulle. Toimituksen yhteystiedot lehden takalehdellä.

Edellisen numeron postitse toimitettavaksi tilanneille toimitetuissa tiedotuslehtisemme numeroissa sivunumerot olivat erheelliset. Toimitus pahoittelee virhettä ja toimittaa postitilaajille pt Gabriel Pyhävuorelaisen painokuvaikonin pienoisena hyvityksenä aiheutuneesta epämukavuudesta.

Toimitus vastaa sille postitse toimitettuihin kysymyksiin liittyen Kirkon uskonoppiin, kirkollisiin tapoihin jne. Kysymykset julkaistaan nimettöminä. Seuraavassa numerossa vastataan – palstatilan mahdollistamissa rajoissa – kysymyksiin, jotka ovat saapuneet toimitukselle torstaihin 5.1. mennessä.

Toimitukselle on mahdollista **tarjota aineistoa** (matkakertomuksia, hartauskirjoituksia, mielipidekirjoituksia yms.) julkaistavaksi – nimimerkillä tai omalla nimellä. Toimitus julkaisee näitä kirjoituksia palstatilan sen mahdollistamassa ja arvioituansa, missä määrin kirjoitus palvelee tiedotuslehtisen funktiota.

AJANKOHTAISTA KAPPELILLA

Pyhä- ja juhlapäivien **liturgioiden jälkeiset kirkkokahvit** kaipaavat tekijöitä. Ajankohtainen listaus tekijää vailla olevista kirkkokahvitusajankohdista löytyy kappelin keittiön ovesta, johon kutsumusta kahvituksen järjestämiseen tuntevat voi-

vat laittaa nimensä. Tarvittaessa kanttori ohjeistaa ja perehdyttää keittiön käyttöön sekä myös antaa lisätietoja. **Huom!** Myös arkipäivien liturgioiden yhteyteen saa järjestää kahvitusta niin halutessaan.

Maanantaisin ehtoopalveluksen jälkeen kokoontuu kaikille käsitöitä harrastaville tai harrasteesta kiinnostuneille avoin **jalouskois-kirkollinen käsityöpiiri**.

Perhekerho kokoontuu tiistapäivinä 20.12 ja 10.1. klo 9:30–11:30.

Kappelilla järjestetään koulutusta **ponomarina** toimiville tai asiasta kiinnostuneille. Lisätietoja ja aika-aulut papilta kysymällä.

KP **Leon**, Helsingin ja koko Suomen arkkipiispan, aloitteesta perinteeksi muodostuvan tavan mukaisesti järjestetään **21.12. puurotarjoilu vähävaraisille**. Järjestelyapuun kutsumusta tuntevat **vapaaehtoiset**, voivat ilmoittautua kanttorille. Samaan tilaisuuteen kerätään kappelille **lahjoja vähävaraisille** ja heidän perheillensä luovutettaviksi. Kysymyksiin vastaa ja lisätietoja antaa kanttori.

Su 25.12. illan ehtoopalveluksen jälkeen kaikille avoimet joululaululaulajaiset.

Su 1.1. liturgian jälkeen (n. klo 11–12) **Kirkkokahvit ja perheet kirkossa -tapahtuma**. Tutustumme p. Basileios Suureen ja hänen perheeseensä, johon kuului lukuisia pyhien joukkoon luettua henkilöä.

KIRKKOJUHLIA

18.12. Pyhien isien sunnuntai
20.–24.12. Joulun esijuhla
20.12. p. Johannes Kronstadttilainen
21.12. p. Pietari Moskovalainen
25.12. Vapahtajan syntymäjuhla, juhlakausi **25.–31.12.**

25.12.–4.1. paastoton kausi
26.12. toinen joulupäivä, Jumalanäidin juhla
27.12. p. ensimmäinen marttyyri Stefanos
31.12. Joulun päätösjuhla, p. Pietari Mogila
1.1. Herran ympärileikkaus, p. Basileios Suuri
2.–5.1. Teofanian esijuhla
2.1. pt Serafim Sarovilainen
6.1. Teofania, Herran kas-teen juhla, juhlakausi **6.–14.1**
7.1. Edelläkävijän ja Kastajan Johanneksen juhla
10.1. pt Antipa Valamolainen
14.1. Teofanian päätösjuhla, p. ap.v. Niina Georgialainen, p. pm Platon Tallinnalainen

Ajankohtaisia tietoja kappelin tapahtumista löytyy myös sosiaalisessa mediassa: Facebookissa ja Instagramissa nimikkeellä *Myllypuron ortodoksinen kappeli*. Lisätietoja tapahtumista saa papilta ja kanttorilta.

Myllypuron kappelin JUMALANPALVELUKSET 17.12.–15.1.

Synnintunnustuksen sakramenttiin on mahdollista osallistua päivystysaikoina (17.12., 18.12., 20.12, 21.12., 22.12., 23.12., 24.12.) ennen illan jumalanpalvelusta, liturgian edellä hetkiä luettaessa tai erillisen ajan so- pimalla (papin yhteystiedot viimeisellä sivulla).

Lauantai 17.12.

klo 7 Aamupalvelus
n. 8:15 Jumalallinen liturgia
klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys
klo 17 Vigilia

Sunnuntai 18.12.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia
klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*
17:30 Ehtoopalvelus
18:00 Sairaanvoitelun sakramentti

Maanantai 19.12.

klo 6:30 Aamupalvelus
klo 12 Moleben *Vapahtajalle*
klo 17 Moleben *pt Johannes Valamolaiselle*
17:30 Suuri ehtoopalvelus ja vähäinen

ehtoonjälkeinen palvelus

n. klo 19 Akatistos *p. Johannes Kronstadttilaiselle*

Ti 20.12.

klo 6:30 Aamupalvelus

n. 7:40 Jumalallinen liturgia

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivystys

17:30 Suuri ehtoopalvelus ja vähäinen ehtoonjälkeinen palvelus

Ke 21.12.

klo 6:30 Aamupalvelus

n. 7:40 Jumalallinen liturgia *kirkkoslaaviksi*

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivystys

17:30 Ehtoopalvelus ja vähäinen ehtoonjälkeinen palvelus

To 22.12.

klo 6:30 Aamupalvelus

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivystys

17:30 Ehtoopalvelus ja vähäinen ehtoonjälkeinen palvelus

Pe 23.12.

klo 6:30 Aamupalvelus

n. klo 8 Joulun kuninkaalliset hetket

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivystys

17:30 Ehtoopalvelus ja vähäinen ehtoonjälkeinen palvelus

La 24.12.

klo 7 Aamupalvelus

n. 8:15 Jumalallinen liturgia

n. klo 10 Suuri ehtoopalvelus

klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys

klo 17 Vigilia

Su 25.12.

7:40 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Suuri ehtoopalvelus

Ma 26.12.

klo 8 Aamupalvelus

n. klo 9 Jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle*

17:30 Ehtoopalvelus

Ti 27.12.

6:30 Aamupalvelus

17:30 Ehtoopalvelus

Ke 28.12.

6:30 Aamupalvelus

n. 7:40 Jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonille*

17:30 Ehtoopalvelus

La 31.12.

klo 7 Aamupalvelus

n. 8:15 Jumalallinen liturgia

klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys

klo 17 Vigilia

Su 1.1.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Vigilia

Ma 2.1.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 12 Akatistos *pt Serafim Sarovilaiselle*

klo 17 Moleben *pt Johannes Valamolaiselle*

17:30 Ehtoopalvelus ja vähäinen ehtoonjälkeinen palvelus

Ti 3.1.

6:30 Aamupalvelus

17:30 Ehtoopalvelus ja vähäinen ehtoonjälkeinen palvelus

Ke 4.1.

6:30 Aamupalvelus

n. 7:40 Jumalallinen liturgia

17:30 Ehto- ja aamupalvelus

To 5.1.

6:30 Kuninkaalliset hetket

n. klo 8 Suuri ehtoopalvelus ja jumalallinen liturgia, suuri vedenpyhitys

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivystys

17:30 Vigilia

Pe 6.1.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia, suuri vedenpyhitys

klo 17 Suuri ehtoopalvelus

La 7.1.

klo 7 Aamupalvelus

n. 8:15 Jumalallinen liturgia

16:30 Moleben *sairastavain puolesta*

klo 17 Vigilia

Su 8.1.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*

17:30 Ehtoopalvelus

Ma 9.1.

6:30 Aamupalvelus

klo 12 Moleben *Vapahtajalle*

klo 17 Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle*

17:30 Ehtoopalvelus

Ti 10.1.

6:30 Aamupalvelus

n. 7:40 Jumalallinen liturgia

17:30 Ehtoo- ja aamupalvelus

Ke 11.1.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonille*

17:30 Ehtoopalvelus

La 14.1.

klo 7 Aamupalvelus

n. 8:15 Jumalallinen liturgia

klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys

klo 17 Vigilia

Su 15.1.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*

17:30 Ehtoopalvelus

Jumalanpalveluslistaan voi tulla muutoksia. Muutoksista tiedotetaan kappella, seurakunnan Internet-sivuston jumalanpalveluskalenterissa sekä kappelin Facebook- ja Instagram-sivuilla nimikkeellä *Myllypuron ortodoksinen kappeli*. Epäselvyyksissä olkaa yhteydessä pappiin tai kanttoriin.

Joosef Vola

Itä-Helsingin pappi

puh. 040 545 22 50

sähköp. joosef.vola@ort.fi

Maria Susuna

Itä-Helsingin kanttori

puh. 050 401 47 98

sähköp.

maria.susuna@ort.fi

Toni Honkakumpu

Kappelin vahtimestari

puh. 040 628 8068

sähköp.

toni.honkakumpu@ort.fi

Nähdessään käsissään lihaksi tulleen lapsukaisen, iankaikkisen Jumalan, Nuhteeton suuteli Häntä hartaasti ja täynnä iloa lausui Hänelle: "Kaikkivaltias Jumala, näkymätön Kuningas! Kuinka näen Sinut, vaikken ymmärrä mittaamatonta alentumistasi? Pieni luola mahduttaa itseensä Sinut, Syntyneen, ja neitsyyttäni Sinä et turmellut, vaan varjelit kohtuni sellaisena, kuin se oli ennen syntymääsi, Sinä, joka annat suuren armon!"

Jouluaaton stikiiroista

Toimitus:

pappi Joosef Vola

kanttori Maria Susuna

Seuraava numero on

ilmestyvä lauantaina

14. pvä tammikuuta.

Yhteydenotot tiedotuslehtiseen

liittyen vain postitse:

Luomaton Valkeus

Myllypuron ortodoksinen kappeli

Jauhokuja 3 B 2

00920 Helsinki